

Paní Zdeňka Dvořáková se narodila 18. února 1946 v obci Vilémov, kde strávila své dětství. To vnímala dětskýma očima jako šťastné, protože okolo sebe měla spoustu kamarádů a kamarádek, se kterými si užívala bezstarostnou zábavu. S odstupem času si však spíš vybavuje perzekuce vůči její rodině, které způsobily nucené stěhování, zánik tatínkových firem a celkovou změnu životního stylu.

Komunistický režim se promítl i do jejího dospívání. Paní Dvořáková byla ve škole jednou z nejlepších žaček, ale to bohužel pro splnění jejího snu nestačilo. Vždy toužila po práci letušky. Kvůli rodinné minulosti jí to však nebylo umožněno. Velkou oporu našla ve své babičce z Ústí nad Orlicí. Ta jí pomohla skrze své známosti k přijetí na textilní školu.

Po studiích ji umístěnka přidělila místo v Černožicích. Tam dojížděla z Hradce Králové, kde měla s kamarádkou pronajatý byt. S úsměvem vzpomíná na brzké ranní vstávání ve 4:00. Po práci často chodila s kamarádkou tančit, což bylo příjemným odreagováním. Nejmileji vzpomíná na pozdější roky, kdy pracovala ve smiřické bance. Sama říká, že na své práci milovala kontakt s lidmi a zejména to, že těm lidem mohla pomoci a poradit.

Smiřice v jejím životě sehrály podstatnou roli. Potkala zde totiž svého budoucího manžela a celoživotního partnera. Společně bydleli v bytě nad bankou, kde měla rodina jejího muže byt. Manželství a rodinný život byly pro paní Dvořákovou nejhezčími momenty jejího života.

Dnes si užívá zaslouženého důchodu, ráda chodí na procházky, vaří a tráví svůj volný čas s dcerou, která jí pomáhá s domácností.